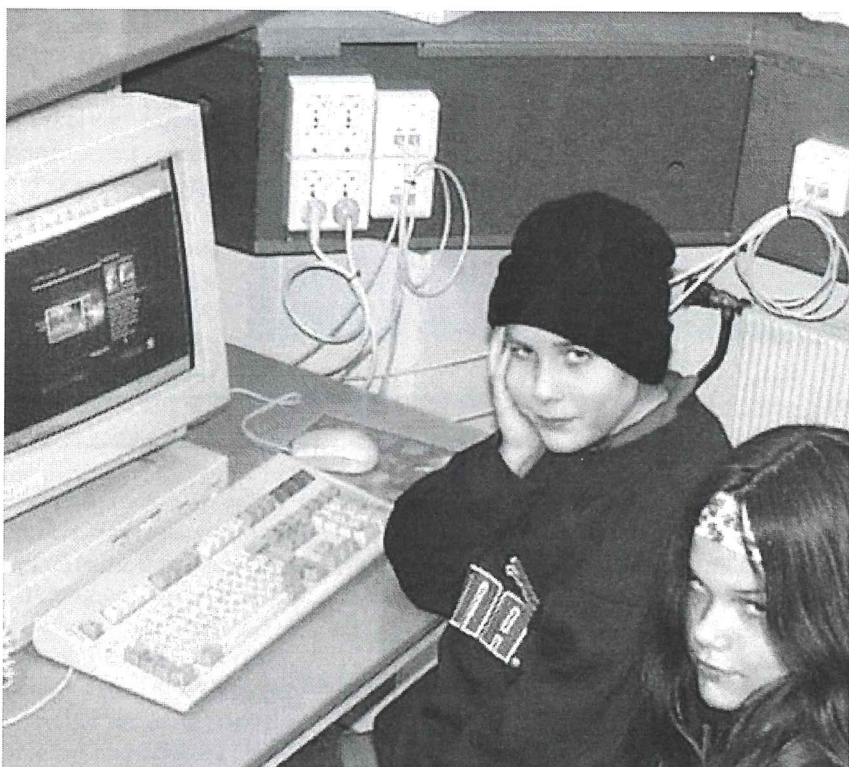

readme

Datastudentenes egen avis, 2.årgang nr.1 2000

Unge Sniksurfere

Unger i 12-års alderen er vante gjester på NTNUs datasaler. Her har de fri tilgang til internett og det dette innebærer. Det er ingen sak å komme seg inn. - Vi har våre metoder, sier de.

side 5

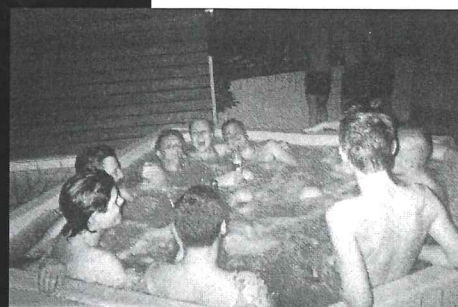
side 4

Alexander gjemte seg for Securitas i denne trappa.

side 7-9

Readme lufter Bård og Guttorm i Bymarka.

side 12-13

Det bobler av liv når næringslivet sponser skiferie for studentene i Åre.

Finnes det håp?

Det er rart med det. Med diskusjonen om de dumme studentene knapt over, blir det nå fortalt at enkelte faktisk er for smarte til å gå her oppe. Slike hører hjemme i bedrifter, sier de, professorene. Når omtalte professorer faktisk har betraktelige andeler i disse bedriftene er kanskje ikke det så rart.

Og hva med denne Data-Jon, eller DVD-Jon, eller hva nå tabloidene kaller ham for tiden. Han får jobb i et nystartet og lovende datafirma, kun etter omtale i pressen. Sjefen i firmaet, Wapfactory, uttaler selv: 'Vi tror han er god.' Åpenbart er det ikke annet som trengs her i livet enn et glinsende vitnemål eller storslått presseomtale. Hva med oss andre, da? Vi som ikke vinner konkurranser i FAST-fag, ikke poserer med skeive smil og pubertetskviser i VG, ikke engang har karakterer å surfe på? Er vi dømt til et liv på middelmådighetens kontor? Alle disse bedriftspresentasjonene som lokker med pizza og sprudlende drikke, som legger seg på knærne etter fremtidsrettede siv.ing.-spirer har åpenbart lurt oss, og skapt et fortapt håp i sarte sjeler. På veien vi går er det ikke plass til fotgjengerne som jobber seg frem, når hyperhackerne raser forbi i sine frynsegode-Ferrari-er.

Eller er det håp for oss også. Ryktene går om en ferdig siv.ing som har fått seg jobb, uten å vise vitnemål. Vårt håps reddende engel.

John Arne Skjervold Pedersen

PI

I dag! For en dag!
Jeg har pi i intelligenskvotient
jeg har pi i promille
og det står 3,14 på kontoen min
"i vår favør" riktignok
men pytt, pytt.
Når jeg tenker på at min livssirkel
består av pi r²
og videre betenker at radiene
består av stort sett tankespinn og
melodrama mens det som står fast
er pi
hever jeg glasset og priser meg
lykkelig, hurra for pi.

Tove Lid (1988)

I redaksjonen:

Marte Daae-Qvale Holmemo (Layoutansvarlig)
Lars Weydahl (Økonomisk ansvarlig)
Anders R. Sveen (Web-ansvarlig)
Svein Arne Aase (Sekretær)
Tor Einar Dørum (Lyrikkredaktør)
Matthias Heie (Fotoansvarlig)
Svein Uno Kletvang (Trykkerikontakt)
Egil Ferkingstad
Bjarne Sæther
Ola Høiby
Christian Svehagen
Monica Bye
Anders Botnen
Ottar Viken Valvåg
Margrethe Sæther Johannessen

Ansvarlig redaktør:

John Arne S. Pedersen

readme

readme er utgitt med støtte fra Abakus linjeforening ved NTNU. Avisen er gratis og blir i hovedsak lest av datastudenter ved IDI. Vi holder oss innenfor vanlig norsk presseetikk og har så vidt lest «Vær varsom plakaten». Opplaget på dette nummeret er på 750 eksemplarer. Vi tar imot leserinnlegg på mailadresse: readme@idi.ntnu.no.

Sagaen om snabel-a'en

@. Snabel-a, krøllalfa, kanelbolle. Kjært barn har mange navn. Noen år tilbake i tid hadde vi ikke den ringeste idé om hva denne bastarden av en bokstav gjorde på tastaturet. I dag er den en like selvsagt del av studenthverdagen som pasta og prozac. Men få kjenner dens opprinnelse. Ble den funnet opp samtidig med PCen eller har den sin egen historie? Sagaen tar oss med til ei tid preget av riddere og jomfruer i nød.

Vi må tilbake til den mørke middelalder. På den tid var det kun én måte å kopiere bøker på: å skrive dem for hånd. Alle med litt erfaring i oppgavekoking, vet at dette er en utrolig kjedelig jobb. Det er ikke grunn til å tro at middelaldermennesket fant det særlig artigere. Men til tross for den labre underholdningsverdien i arbeidet, var det en høyt respektert jobb (Yrket kan slikt sett sammenliknes med dagens revisoryrke). Under mottoet «It's a boring job, but someone's got to do it» skrev de, fem dager i uka, fra 8 – 16, kun avbrutt av en lønspause som normalt ble adskillig lengre enn den tilmålte halvtimen.

Trang fødsel

Bokskriverne tok seg også friheter på andre områder. Visse ord gikk igjen, og skriverne effektiviserte arbeidet ved å trekke dem sammen til ett tegn. (Slike tegn kalles ligaturer) Det latinske ordet 'ad' er nærmest for en universal-preposisjon å regne. Det kan bety bl.a. 'ved', 'til' eller 'hos', og det sier seg selv at et slikt ord ble mye brukt. @ er altså en sammen-skriving av en 'a' og en 'd'. Et annet eksempel er tegnet '&'. Dette er en sammenskriving av det latinske ordet 'et', som betyr, ganske riktig, ja: 'og'. En gang på 1400-tallet fant Gutenberg opp trykkekunsten, og bokskriverkunsten var dømt til hvilesløs vandring på historiens vrakplass.

Tusener av bokskrivere ble satt på porten. Trykkesystemet var dårlig utbygd på den tida, så mange av de som ikke hadde omskolert seg til typografer i tide, endte opp som småkriminelle. Snabel-a'en mistet sin funksjon, og få så noen framtid for den.

Revenge of the @

Men de siste skal bli de første. Etter århundrer i dvale, våknet snabel-a'en opp på 1800-talet. Engelske handelsfolk begynte å bruke tegnet i betydningen 'å', slik som i '5 sedler á 5000kr' (dere lærte vel også dette ordet å kjenne gjennom Monopol?) 'Å' kommer fra fransk og har faktisk den foran nevnte 'ad' som opphav. I denne sammenhengen ble tegnet kalt 'commercial a' eller 'commercial at', og var blitt tatt med på enkelte skrivemaskiner ved overgangen til forrige

århundre. I 1968 ble snabel-a'en skjenket evig liv gjennom Ascii-standard. 128 utvalgte tegn ble tatt med som standardtegn for datamaskiner, og @ fikk tildelt plass nummer 64. (Det kan her nevnes at æ, ø og å ikke ble tatt med i det hele tatt, bare for å vise prioriteringa.) Gudene vet hvilken rolle man forespeilte seg snabel-a'en på dette tidspunktet, men i 1972 ble det sus i serken. Ray Tomlinson, leder for gruppa som holdt på å utvikle et e-post-program for Arpanet (internettets foreløper), trengte en måte å skille brukernavn fra maskinnavn i adressa. Han tittet ned på tastaturet og fikk øye på et tegn som han aldri tidligere hadde ofret halvannen tanke. Det var da han ytret de lagnadstunge ordene «I choose...the @ sign!» Valget var ikke mindre enn genialt. Tegnet var uten moderne

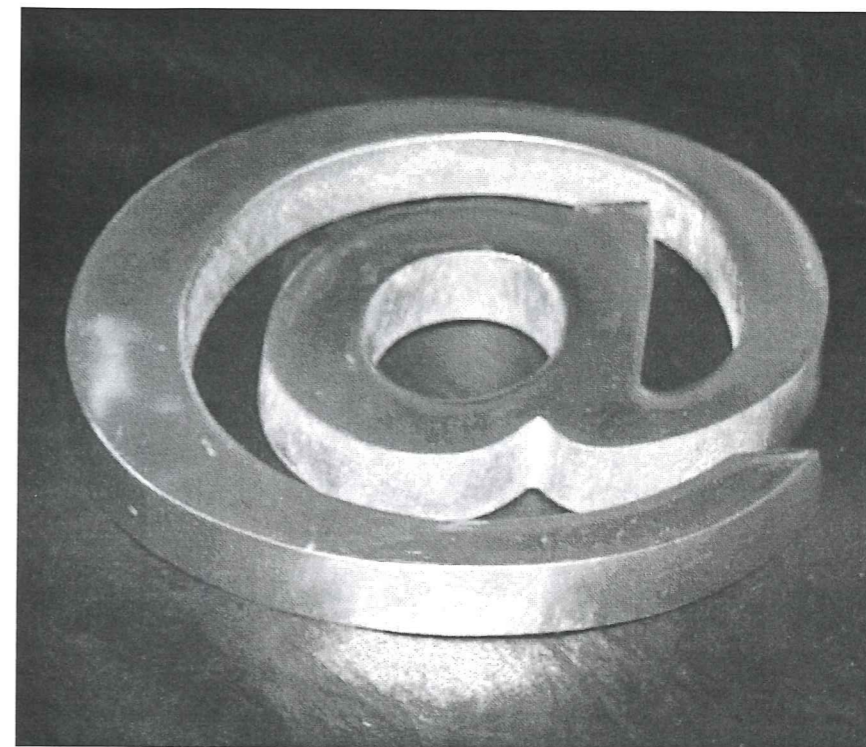
betydning, i tillegg til at det faktisk betydde 'at', hos.

Gøy@le ordspill

Siden har @ blitt et symbol for den digitale tidsalder. Allerede i 1980 ble det arrangert et dataparty under navnet '@party'. Å bytte ut en a med @ ble på andre halvdel av 90-tallet et symbol på innovasjon, nytenkning og visjoner for framtida. (Hvem har vel ikke spist pizza sponset av Sm@rt City?) J a r l s b o , sportskommentator i Dagbladet, var en av de første her til lands som brukte @'en på denne måten. Grunnen var rett og slett at det var mulig å kontakte han gjennom e-

post! Så spesielt var dette at det kvalifiserte til å kalle seg J@rlsbo. På den tida var vi ikke vant med tegnet, og ordspillet ble sett på som herlig frekt. Rett før årsskiftet, tusenvis av IT-firm@er, C@féer, og homep@ges seinere, kom også Thorbjørn Jagland seg på nett, under vignetten...J@glandbrev! Dessverre er poenget brukt opp for lengst, så det hele framstår som lettere patetisk (i likhet med de fleste ordsprell fra den kanten). Men til tross for et visst misbruk, a'en med den kokette dårelokken har funnet seg en plass i sola. Framtida tilhører snabel-a'en!

r M@tthi@s Heie

Gratis Gløshybel

Det en kjent sak at studenter har trang økonomi. Rekker egentlig studielånet til? Med dette i tankene gikk vi ut for å finne studenter som ikke får foreldrestønad.

Den første vi traff var Alexander Gamme (22). Meningen med livet er ifølge ham å hoppe fallskjerm, og derfor går det som er av tilgjengelige midler til dette, gjerne en 30.000 – 40.000 i året.

Han har lært seg å leve ganske så primitivt. Faktisk har han overnattet på Gløshaugen i litt over en måned!

Hva var bakgrunnen for dette drastiske skrittet?

- I mai '99 flyttet jeg ut fra min gamle hybel og bodde hovedsakelig hos kamerater når jeg ikke var ute og reiste eller hoppet fallskjerm. Etter sommerferien bodde jeg en stund hos søsteren min, men etter hvert ble det uaktuelt og siden jeg hadde stått på venteliste hos Ungbo nesten et år, håpet jeg å komme inn der. Da jeg fikk vite at jeg kunne flytte inn over jul bestemte jeg meg for å overvintre på Haugen.

Fortell oss om hverdagen på Gløshaugen.

- Det var ofte slitsomt. Særlig det å ikke sove i ordentlig seng gikk ut over overskuddet. Jeg hadde alle tingene mine i en sekk, men dusjing og klesskifte var ikke noe problem ettersom jeg trener hver dag. Kulinarisk sett gikk det mye i mikromat på de forskjellige kantinene. På arkitekt har de til og med kaffetrakter og vannkoker! Ellers kjøpte jeg meg ofte baguetter og middager her, når jeg ikke

Ville du bodd her i smug en måned for et fallskjermhopp?

(Illustrasjonsfoto: John Arne S. Pedersen)

tilberedte min egen pasta.

Dette var jo midt i eksamensperioden. På hvilken måte påvirket husværet ditt resultatene?

- Ikke i det hele tatt. Jeg hoppet over én eksamen, men det hadde jeg gjort uansett. Det som ble påvirket var døgnrytmen; Jeg sov fra ettermiddagen til rundt midnatt. Da begynte lesinga. Den rare døgnrytmen skyldtes at jeg måtte unngå Securitas og vaskepersonalet. Hovedsakelig sov jeg i kjelleren på sentralbygget, og mine to yndlingssteder var renholdspersonalets hvilerom og Lagets bønnerom.

Har du noen dramatiske opplevelser å fortelle om?

- Etter at jeg lærte meg å unngå Securitas ved å snike i rundtrappene, hadde jeg bare én skummel opplevelse; Jeg ble oppdaget på bønnerommet...heldigvis hadde de som gode, fromme kristne ikke hjerte

til å kaste meg ut.

Men nå har du skaffet deg fast bopel?

- Ja. Ungbo fikset meg et 12 kvm. rom like ved 3B i et bokollektiv. 1500,- i måneden. Så nå lever jeg livet på hjemmebrygget vin. På fylla for en tier! Spør etter robust hvitvin når du kjøper hurtigvin, det gjør susen.

Ville du gjort det en gang til?

- Det er fristende med tanke på alle pengene man sparer på ikke å betale husleie...

Og med det forlater Aleksander oss til fordel for fallskjermhopping og freelancing for eksklusive herremagasiner.

 Margrethe S. Johansen
Lars Weydahl

Unge blindpassasjerer:

Mindreårige på Datasalen

En professor sa en gang til en annen: 'Det er rart. Jo eldre man blir, desto yngre blir studentene og jo penere blir jentene.' Hadde han sagt det samme om jentene vi møtte på den åpne datasalen, hadde hans seksuelle legning vært åpen for disputt.

Siden sommeren har man fra tid til annen kunnet observere et nytt innslag i den ellers så trauste studentmassen i Glassgården; barn.

En sen lørdagskveld kom vi over Bent (12), Bernt Ove (12), Bents kjæreste Katja (snart 12) og Julie (12) på den åpne datasalen. Vi gikk rett på sak:

Dere har vel neppe adgangskort inn i bygget. Hvordan kommer dere inn?

- Det er itj no problem, det, sjø! Vi har våre metoder.

De er først lite villige til å fortelle om trikset, men røper det mot løfte om ikke å trykke det. Og vi må innrømme at det er snedig...

Så dere har ikke noen problemer med vaktene?

- Det hender at de hiver oss ut, men vi kommer tilbake dagen etter. Dersom vi blir jaget, kjenner vi til noen snarveier i kjelleren.

Hvordan kom dere på ideen om å bruke PC'ene her?

- I begynnelsen samlet vi flasker her. Så fant vi ut at det var en åpen datasal vi kunne bruke. Bent klikker febrilsk på en hjemmeside og klager over standarden på maskinvaren. Han er åpenbart vant til bedre.

Hva bruker dere maskinene til?

- Vi finner stoff til skolearbeid, sender mail til venner og henter koder til spill. Det beste er Metal Gear Solid til PlayStation!

Ikke noe styggere nå som ingen ser på?

- Neeei, vi ser bare på skolesider og sånn...

Fnising fra det feminine publikum. Bent skynder seg å legge til:

- Men vi har hørt at noen sender mail på skolen med bilder.

Så dere har PC'er på skolen også?

- Ja, men det e' bare no' skit! Vi får ikke lov til noe! Lærerne er redde fordi vi kan mer data enn de. Vi har en sivilarbeider som sjekker hva vi har vært på, men vi vet hvordan vi kan slette sporene.

Har dere lyst til å jobbe med

data?

- JA! Kommer det samstemt fra guttene. Katja stiller seg tvilende. Vi spør om de planlegger å ta utdannelsen her.

- Ja, da kan vi bo hjemme hos mamma og spare mye penger.

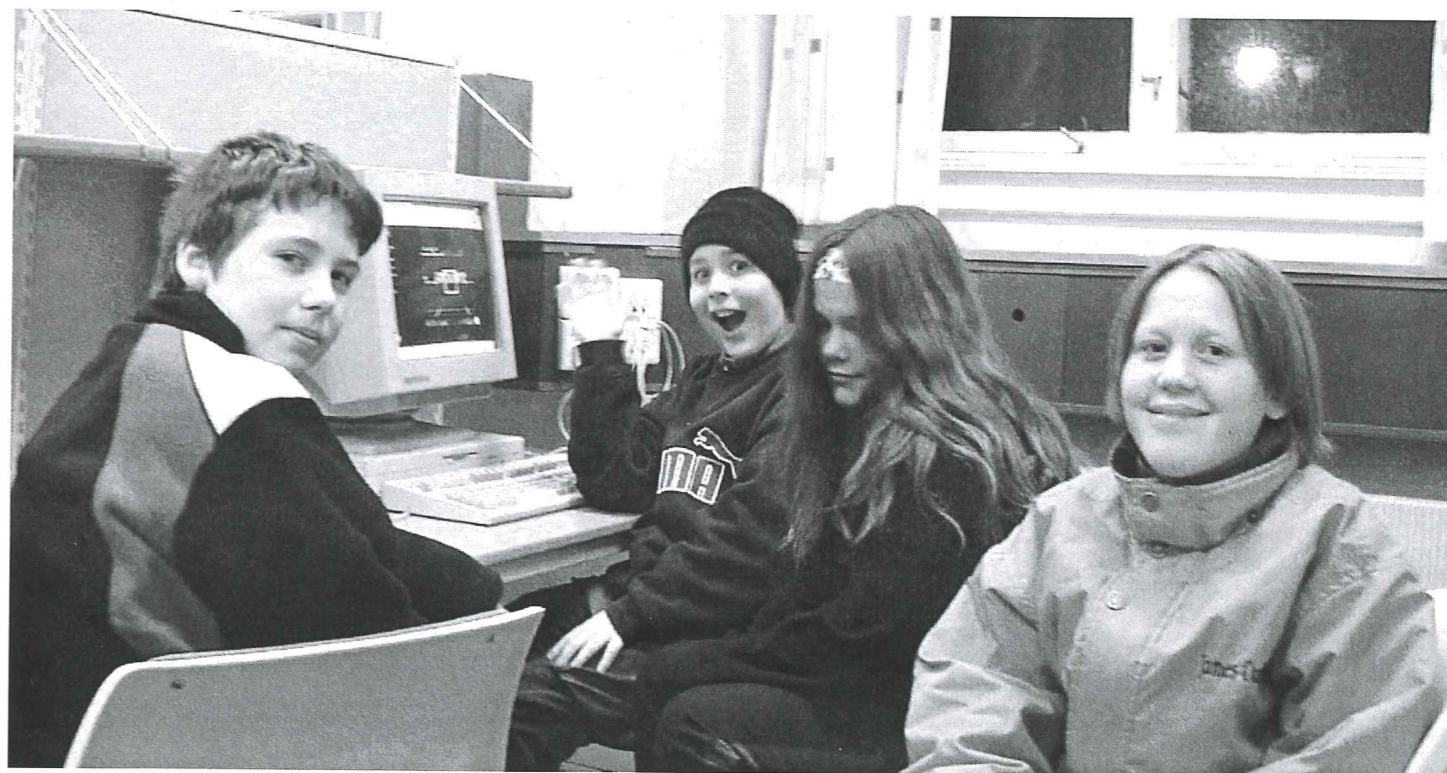
For å runde av intervjuet lurer vi på om de har hørt om DVD-Jon.

Responsen lar ikke vente på seg. - Ja, han er kuul! Jeg skal óg bli hacker! slår Bent fast.

Tror du at du er like god som han når du er 16?

- Neei, ikke 16, men kanskje når jeg er 18?

 Lars Weydahl
Matthias Heie

Datasalen er et bra surfested for unger. Fra venstre: Bernt Ove, Bent, Katja og Julie.

ARTHUR ANDERSEN

Velkommen til en annerledes
bedriftspresentasjon
– en presentasjon hvor DU
bestemmer innholdet...

Open your mind To a new time

Business Consulting

Tid: 24. februar, kl. 18.15
Sted: EL6

Med gutta på tur

*Mens maratonintervjuer
og store ekspedisjoner,
der vi får grunnleggende
inntrykk av menneskers
sjeleliv og psyke herjer
på TV, sitter vi og dingler
på Gløshaugen.
Gleder oss til å komme
bort derfra.*

→ neste side

Med sekken full av mat og drikke, som eneste kvinne bærer og puster jeg tungt i det datalærerne skal bevise at de ikke er kontorrotter. Guttorm har kjøpt seg helt

-Det var bra at ikke dama mi var med, hun ville sikkert visst hvordan man gjør det og bare stått og ledd og ledd og ledd. Hun har gjennomskuet at «praktisk» ikke akkurat er

holder på med det han trives best med og at en ikke kan sammenlikne det å være ansatt med det å være pina og plaga som student. - Når man blir foreleser innser man at man

Jeg skulle på tur. Snø. Ski. Luft. Og med sekken full av undringer. Hvilke mennesk er er det som velger å bli på haugen, selv etter de er ferdige med sine egne studier?

nye ski for anledningen. Kjæresten til Bård, som heter Rune, har bedre gli nå enn han hadde på farfaren sine ski sist de var på tur.

- Typisk norsk å trekke folk opp i marka for å intervju dem, sier Bård. Han mener det er litt av en risiko å ta folk med seg på skitur. Tenk om de ikke vet foran og bak på skiene.

- Da jeg var 12 år gammel, vant jeg faktisk et skirenn på skolen, men det var i Florø og det var jo ingen som var gode der, forteller Guttorm.

- Jeg er oppvokst i Arbeiderbevegelsen og der gikk vi bare på idealtid, sier Rune.

Pause etter ikke så veldig langt. Småunger koster forbi og opplyser oss at vi må passe oss for snøras der vi står. Vi gir gutta en liten utfordring: Koke kaffe ved hjelp av en liten primus og en kaffekjele.

- Da drikker vi rødspriten og spiser kaffen, begynner Guttorm.

Så trækker alle tre hver sin liten plass der primusen kan stå.

- Litt av et samarbeid, prøver jeg.

- Mitt sted er best, sier Bård og tar ledelsen. Men det var ikke like lett å få primusen til å brenne. For mye rødsprit, nok rødsprit, for lite oksygen, fyrstikker, flammer, kveles.

- Hvor lenge skal vi være her? Jeg skulle rekke Erichsen, sier Guttorm noe betenkt. Man ser lite av de tidligere speiderne i gutta. Det går noen minutter. Opptil flere minutter. Så finner Bård ut at vi kanskje skulle hatt mer rødsprit. Vi heller på mer rødsprit, setter ei fyrstikk borti og kaffevannet øker sakte i temperatur.

mellomnavnet mitt, sier Guttorm og stikker hendene i lomma.

readmes utsendte deler ut kanelboller som gutta er glade for at de slipper å måtte lage. Det drikkes kaffe. Var det noen av dem som var aktive i NTNU i sine studiedager?

- Nææææih.

- Jeg var ikke særlig aktiv innenfor studentidretten, forteller Guttorm.

Dette til tross for at han studerte i Trondheim i nesten åtte år og tok fag på Dragvoll i tillegg til NTH. Fagene på Gløshaugen var så kjedelige at han heller hadde lesespart i eksamenstida, og koste seg med historie og engelske romaner resten av året.

- Man legger seg ikke og leser ei bok om Assemblerprogrammering på senga.

Bård mener heller ikke at programmering er god sengelektyre.

Men hva er det som motiverer dem til å stå og undervise for studenter som sover, spiser og leser aviser i timene og som reiser seg og går før forelesningene er over, i stedet for å tjene penger innen næringslivet? Fikk de ikke nok av Gløshaugen da de var studenter?

- Det er ikke alle studenter som er sånn, noen er svært interesserte og det er en spennende utfordring å undervise. Dessuten kan man ikke klandre studentene for noe en gjorde selv da man var student, forklarer Bård.

- Det er rart det er de samme studentene som kommer fem minutter ut i timen som reiser seg på slaget 12.00, innskyter Guttorm.

- Hvem sier at det er så gøy å tjene penger i det private næringslivet? spør Bård som mener at penger ikke er alt. Han synes han

ikke har noe mål å kjempe mot lenger, livet er allerede slutt da, sukker Guttorm.

Ingen av dem hadde i utgangspunktet planlagt å bli på Haugen, men så traff de hver sin kjæreste som ville være her og det var plutselig ikke så lett å komme seg unna.

- Vi er egentlig et typisk Trondheimsstudentpar, vi traff hverandre på Samfundet under UKA, sier Rune, som er så lik sin Bård at mange tror de er tvillinger. Særlig med smoking.

Hvordan var det å være student på Gløshaugen på 80-tallet?

- Er vi blitt så gamle?

- Jaaah, om du ser det i et datavitenskaplig perspektiv, mener vi.

Jeg burde ikke ha brakt det på bane. Nå kommer masse mimring om datating jeg ikke klarer å følge med på. Men nostalgien er å ta og føle på.

Bortsett fra data var Guttorm aktiv i klassebandet Compiler Crew i 1985.

- Vi spilte på UKA, pr'n var genial, men musikken var dessverre ikke like bra.

Guttorm er også tredjegitarist i skramlerockbandet Hurricane Fighter Plane som ikke har øvd siden oktober. I tillegg skriver han prosa, men ingenting er blitt utgitt til nå.

- Bortsett fra disse kapitlene i innføringsboka i Informasjonsteknologi, det er det eneste jeg har skrevet som jeg har tjent penger på.

Bård benyttet studiedagene sine til å hoppe i fallskjerm. Men han hopper ikke så mye nå. Delvis på grunn av ankelen som han brakk for nøyaktig et år siden. Da fikk han verken

hoppe i fallskjerm eller gått på ski, eller blitt god i den nye jobben som kontorsjef ved IDI. Han sier at han føler han seg som en pensjonist i fallskjermmiljøet. Da han var

- Jeg kan komme med ei avsløring, sier Guttorm plutselig. Det var jeg som fant opp listingløpet.

- Nææ. Hvilke fantasier brukte du som

men at vi kunne tørre å dumme oss ut for åpen scene. Det vi ikke forutså var at det skulle bli så vanskelig å få tak i listingpapir. - Det første året gikk alle rundt med listingpapir

student og skaphomse ble det mer hopping. Han kom ikke ut av skapet før han var ferdig siv.ing., og kompenserte med fallskjermhopping. Det var ikke så lett å være ung og homofil på Gløshaugen.

- NTH-miljøet var veldig prega av vellykkethet. Sivilingeniøren skal være den trauste familiefaren som tar ansvar, liksom.

Vi snakker om Gløshaugen og uniformering.

- Men jeg har aldri undervist i Gortex, skyter Guttorm inn.

Bortsett fra det har han undervist i det meste av klær, alt fra gulljakke til fotballutstyr. Et semester bestemte han seg for å ha forskjellig jakke for hver forelesning.

Vi lurar på om alt dreier seg om jobben eller om de gjør de noe på fritida.

- Vi tenker en hel del på gardiner og sånt, fleiper Bård.

- Og trener på 3T, legger Rune til.

Men alle sammen mener at jobben tar mye tid, det er nemlig slitsomt å forberede forelesninger. Og det er jo ikke alle datafag som man kan resirkulere år etter år.

Alvorsprat og kaffe. Mye data. Tydelig at det også engasjerer på en lørdag. God kaffe. De fikk det til til slutt.

inspirasjon om jeg tør spørre, lurer jeg.

Så forteller Guttorm om overflyttinga til Elektro, om en linjeforening som var rykende fersk og om UKA 83 der datastudentene ble hengt ut på revyen som stygge treinginger i "ta da-ta".

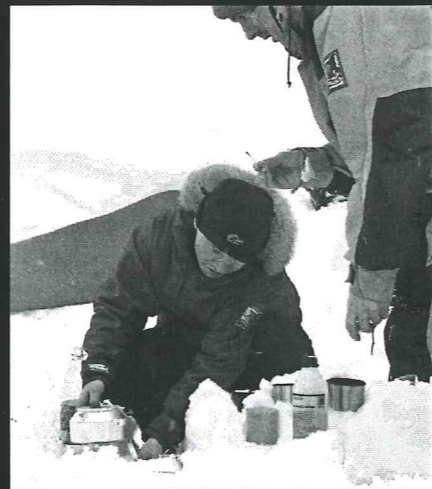
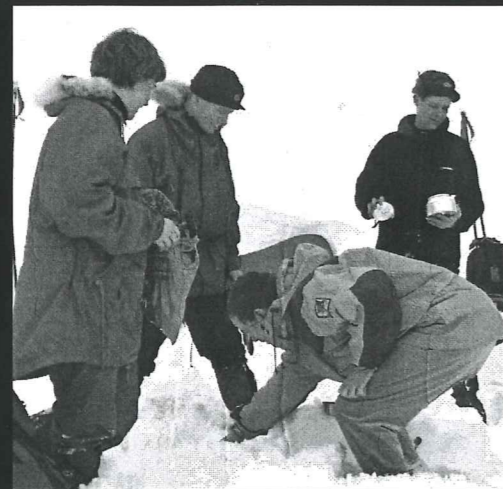
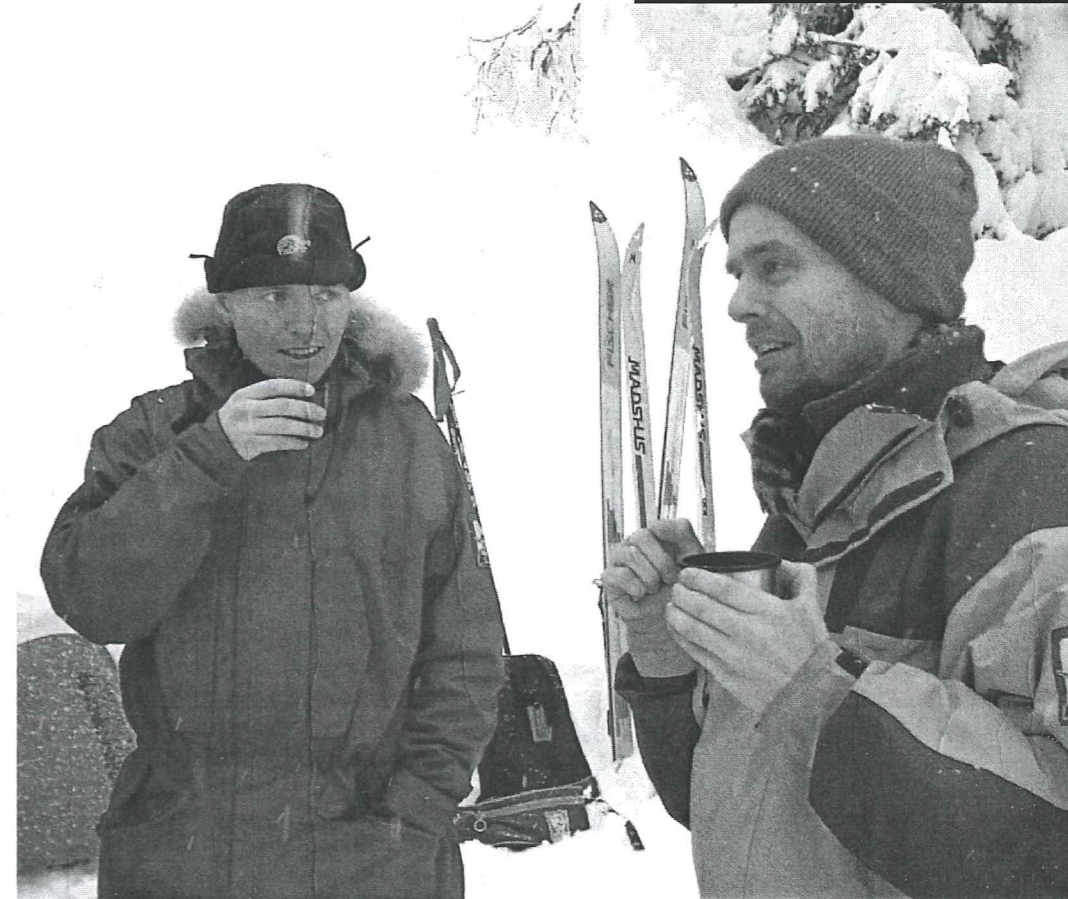
-Vi ville jo ikke ha noe fysisk anstrengende ubehag. Vi ville vise at vi ikke var fagidioter,

med innfløkt Pascalkode som jeg hadde laget, nesten uten kommentarer, så la jeg merke til at det kom en eldre fyr og bemerkte til en av førsteklasingene at "det er lite kommentarer i den koden din".

Guttorm er redd for at vi skal avsløre dette i readme slik at alle andreklassinger skriver dårlig kommentarer i fellesprosjektet.

- Dette er jo god grunn til å bli i Trondheim, bli med ut på tur med readme. Det hadde vi ikke blitt dersom vi var i Oslo, roser Bård. - Det hadde vel blitt VG eller Dagbladet da, innskyter Guttorm

Så snudde vi og gikk tilbake.

Framover i Abakus

Februar

- 17. Bedriftspresentasjon Customax
- 21. Bedriftspresentasjon Avenir
- 24. Bedriftspresentasjon AABC

Mars

- 3. Kåbbåy-fest
- 6. Bedriftspresentasjon TietoEnator
- 10. Vårblot
- 13. Bedriftspresentasjon IBM
- 16. Bedriftspresentasjon Bull
- 23. Bedriftspresentasjon FunCom
- 31. Vinsmakerkurs

April

- 1. Store Kjellerfesten (m/Ludøl og Ølstafett)
- 6. Bedriftspresentasjon Consafe Infotech

Tips om overlevelsesteknikker

- Klær kjøpes på salg, loppemarkeder eller Fretex
- Spis aldri ute, med mindre...

...det er en bedriftspresentasjon.

...du går ut med en uteligger til en suppestasjon.

...foreldre eller andre dumsnille slektninger

spanderer.

- Bakervarer anskaffes gratis ved tiggning tidlig om morgenen. Riktignok vanskapte, usalgbare bakervarer, men studenter skal

være sultne - ikke kresne.

- På fylla for en tier:

Sett vin selv. Hvitvin er

enklest.

Har du en venn på kjemi?

Flaskeøl er naturligvis billigere enn boks

- Arranger vorspiel jevnlig. Dette er en sikker inntekt. NB!

Be folk ta med snacks selv.

- Mustapartas metode: Samle og pant flasker. Dette har også fordelen av at vi i det lange løp blir kvitt småungene som løper rundt i gangene.

r Lars Weydahl
Margrethe Johannessen

Synspunkter, ja, klart det!

Har du noe du vil si? Godt eller vondt. Send et innlegg til readme@idi.ntnu.no, eller lever det nede på abakuskontoret. Alle innlegg må leveres med fullt navn, men retten til anonymitet kan forbeholdes. **readme** stiller seg ikke ansvarlig for synspunkter uttrykt i leserinnleggene som trykkes.

Jenter og Data - Cybele

I forrige **readme** var det et innlegg fra Ted som var svært misfornøyd med at Cybele – jentedatasalen - fremdeles blir opprettholdt. Vi ønsker nå å gi litt bakgrunnsinformasjon som kanskje vil belyse saken litt bedre.

Cybelesalen ble etablert høsten 1997 etter initiativ fra de kvinnelige studentene på Linjen for datateknikk. Salen skulle hjelpe til å skape et miljø blant jentene ved linjen, samt gi faglig veiledning og støtte. Vi håpet da at jenteandelen skulle fortsette å vokse, og at jentene som begynte på datastudiet også fullførte det. Med støtte fra næringslivet og fakultetet greide jentene selv å stable på beina en sal. Salen blir nå delvis driftet av jentene selv og all videre

utvikling på Cybele kommer an på hvor flinke disse jentene er til å få sponsormidler fra næringslivet.

Ted sier at jentene ikke lærer å samarbeide med gutter, noe vi mener ikke er riktig. Alle som går på Gløshaugen vet at det meste av arbeidet i fagene er gruppebasert, og dette medfører selvsagt at gutter og jenter jobber sammen. Cybelesalen blir jo bare brukt når jentene jobber alene med øvinger.

Cybele er en datasal som favner alle klassetrinn på 2 linjer, det vil si at rundt 200 jenter har tilgang til disse datamaskinene. Å kalle det en datasal med 15 maskiner fordelt på 200 jenter noen stor favorisering mener vi er på kanten.

Salen fungerer mest som et sosialt sted der jentene kan være sikre på å finne noen *jenter* de kjenner. Den blir ikke brukt mest til øvinger p.g.a. at de er ofte gruppebaserte, noe som gjør at jentene sitter med gruppene sine på f.eks. VM-brakka.

Ofte har guttene som begynner på data bedre forkunnskaper enn jentene, og da er det lett for guttene å gi jentene ferdigproduserte løsninger. Cybele skaper et fora for jentene som gjør det enklere å utforske selv i stedet for å få løsningene i fanget. Slik fremmer Cybele læring blant jentene.

Cybele er viktig i arbeidet for å opprettholde jenteandelen. Salen skaper en trygghet som vi håper gjør at jentene vil fortsette utdannelsen sin ved datalinjen

Dette er saken:

readme trykte for to utgaver siden (nr. 2 1999) et innlegg av Tor Einar Dørum (Ted), der han kommenterer cybelesalen og dens funksjon. Svarinnlegget fra Jenter og Data-prosjektet ankom dessverre for sent for forrige utgave, men trykkes her.

ved NTNU.

Som vi ser det er det helt i orden for guttene å prøve å få til noe lignende som Cybele, det er bare å ta initiativ til det selv.

Solveig Skjeremo og Sigrid Melander Vie
For Prosjekt Jenter og Data

Cybele - Svar på tiltale

Solveig Skjeremo og Sigrid Melander Vie skriver i sitt innlegg om Cybelesalen og dens fortrefelighet for kvinnelige datastudenter. At jenter på datastudiet vil bedre miljøet for seg og sine medstudenter kan ikke betegnes som annet enn rosverdig. Det er måten å gjøre det på jeg stiller spørsmåltegn ved. Hvis det er sosialt samvær som er målet, synes jeg ikke en datasal, forbeholdt jenter, på statens eiendom, er en god løsning.

Det virker som Solveig Skjeremo og Sigrid Melander Vie uten å merke det bygger opp til et poeng for så å slå beina vekk under det samme argumentet før innlegget er slutt. At de er på

synkende grunn virker opplagt, de har bare ikke oppdagat at de står i sølevann til knes. De skriver at salen er til for at jenter skal kunne utforske datateknologi uten innblanding fra store, stygge datanerdegutter. Samtidig slår de fast at "salen fungerer mest som et sosialt sted der jentene kan være sikre på å finne noen jenter de kjenner". Er det virkelig slik at jenter ikke kan avtale å møtes over en kopp kaffe el. som andre mennesker. Jeg nevner i fleng Cafe Sito, Edgar, Magneten, Eplet og Kjelebygget, alle i rimelig nærhet av auditorier og datasaler.

Gutters og jenters forkunnskaper ved start av datastudiet har jeg ikke noe grunnlag for å

uttale meg om. Men det forekommer meg at hvis man lett tar imot ferdigproduserte løsninger, er det motivasjonen og læringsviljen, ikke kjønnet, det er noe galt med. Løsningen på problemet er ikke verre enn at man setter seg sammen med studenter på samme faglige nivå som seg selv. Hvis man i tillegg har som mål å finne løsninger sammen med jenter, har jeg vanskeligheter med å forestille meg at en gruppe jenter på en allminnelig datasal skiller seg nevneverdig fra en sal med bare jenter. Hvis du da hevder at det kan være vanskelig å få to eller flere maskiner ved siden av hverandre (kan ikke være så lett på Cybele heller. Der er det jo 200 studenter på 15 maskiner og

følgelig sikkert stinn brakke til en hver tid), så vil jeg ønske deg velkommen til det norske utdanningsverket og dets trange budsjetter.

Å legge ord i munnen på meg, som f.eks "Ted sier at jentene ikke lærer å samarbeide med gutter", blir for drøyt. Det er flere gutter enn jenter på datasalene. Dersom det er et problem, løses det ikke ved å gjemme jentene på et kott. Cybele skaper kanskje trygghet, men i så fall på falske premisser. Det var det jeg prøvde å formidle i mitt forrige innlegg, og det er fortsatt hovedbudskapet.

Ted- Tor Einar Dørum, 2.data

Tech in Depth

Velg en interaktiv innfallsvinkel til ny teknologi. På det nye nettstedet vårt kan du fordype deg i artikler, animasjoner og illustrasjoner. Her får du presentert noen av de løsningene som er avgjørende for at Statoil lykkes med utbygging av moderne olje- og gassfelt til havs. Velkommen under overflaten. Velkommen til Tech in Depth.

www.statoil.com/techindepth

STATOIL

SOMMERJOBB I STATOIL IT

Søknadsfrist 1.mars 2000. Søknaden sendes til: Statoil, IT PO, D1 ST-FO, 4035 STAVANGER

Vinterens puls- ÅRE

Åre. Bare navnet lukter av gammelt fyll og brekte ben. Hva er det som får folk til å bruke flerfoldige tusen av studielånet i Sverige, når semesteret knapt er igang?

Hvert år, når alle gavene er ferdigbyttet, er det tid for de sedvanlige Åreturene fra Gløshaugen. Mange tror disse kun dreier seg om fyll og fanteri, men dette er nødvendigvis ikke tilfelle. Faktum er at Åre er et av

verdens skiparadiser, skandinavia største, og det er nok å ta seg til i tiden mellom after-ski'ene. Det fins nok topper å bestige, og enda hurtigere avstige, og 51 skiheiser å leke seg i. Snowboard er tingen for den hippe og urbane, eller som vil matche Ericsson-telefonen sin. Og når i tillegg værgudene åpenbart har lagt Åre for elsk, er det lite som kan ødelegge en slik tur for den vintersportsinteresserte.

Når solen etterhvert tar dagen, åpner Åres mange uteplasser dørene for tørste studenter og likemenn. Selv ikke liveband bestående av svenske gladsangere kan dempe festlysten hos slitne slalomere. Nevnes kan for eksempel bandet Micke og Indianärne som med sin miks av gammel svenskpop og gladschlägere på afterski'en fikk hundrevis av vanligvis stille Gløshauginger til å synge med på hits som 'Sommartidar' og

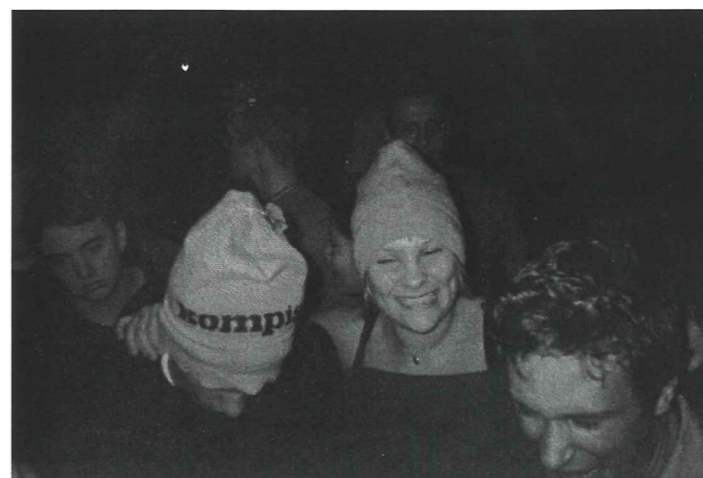
Magnus Ugglas velkjente 'Och jag är kungen i baren'. Slike syn av ølkasting, stagediving og borddansing kan knapt Samfundet skryte på seg. Som en av de involverte så treffelig sa det: 'En stor stärk en och en jägershot, 63 kronor, jättebilligt.' Etterhvert blir selv den mest utholdende borddanser sliten, og da blir interessen stilt mot de mer avslappende aktiviteter. En gjenganger er de kombinerte badstu-/boblebadfestene. Her får man muligheten til å svette ut like mye væske som man heller i seg, som gjør alkoholeffekten desto større, hvis noen skulle ønske det. Enkeltes plan om å finne flere alkoholinntaksmuligheter, nemlig å helle sprit på ovnen for å skape fylledamp, var vel heller uheldig. Og snøbadingen ble etterhvert forkastet, nok en gang til fordel for den fuktige flaske.

Hver lykkelige historie må ha en ende, så også med Åreturen. Hjemkomsten til auditoriene på stripa gjør overgangen brå. De første timene kan man gjenkjenne de som var i Åre på at de sitter og drømmer tilbake. For, som det så ofte heter: Alle var enige om at det hadde vært en fin tur.

 Anders Botnen

Neida, dette skal vi ikke smugle. Dette skal vi drikke her.

Noen er kompis med alle denne kvelden.

Den dagen da det var litt bratt.

Oa hele natten.

I Åre slipper du å betale strømregninga.

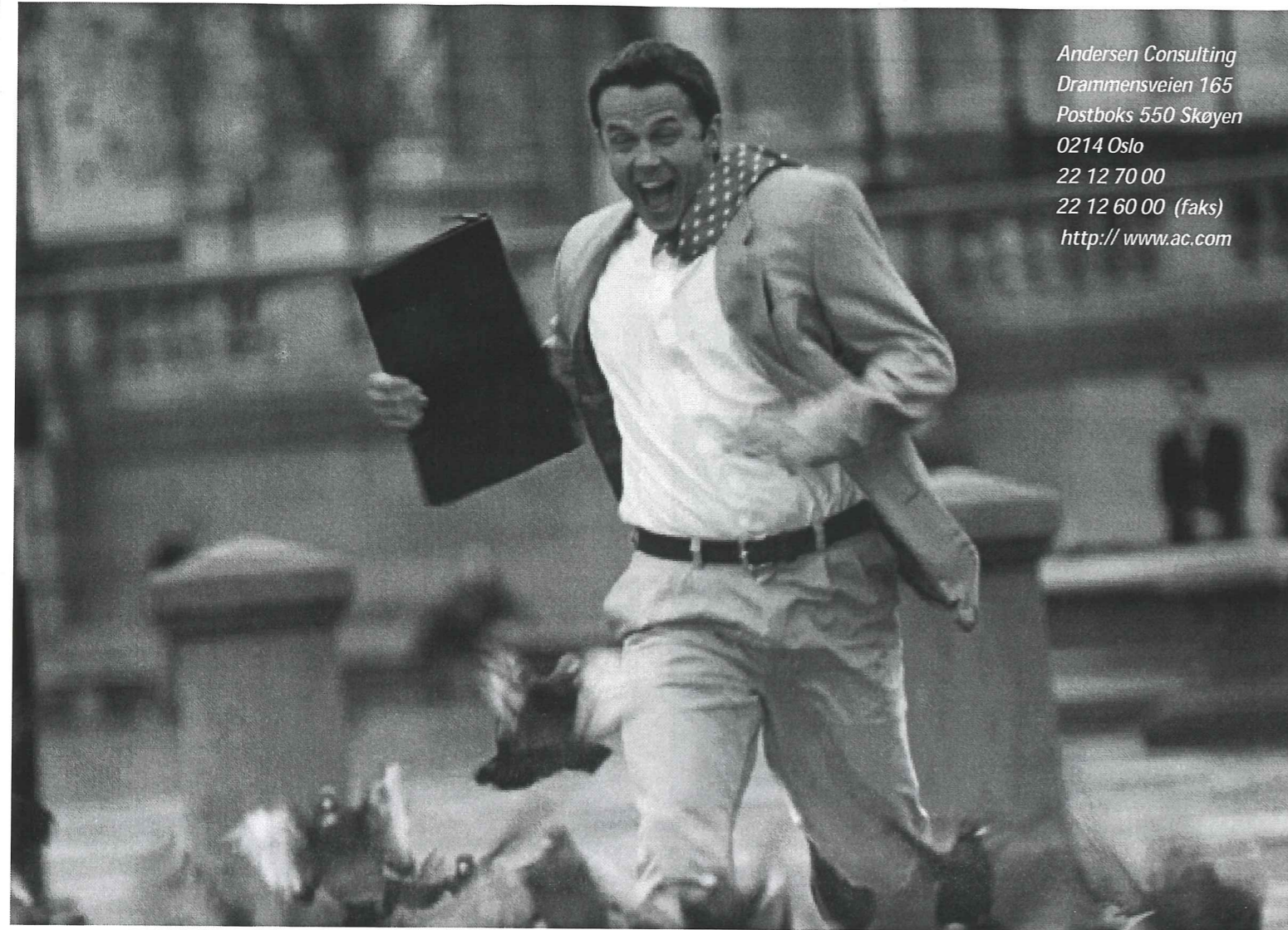
Full kontroll.

Ahw, ahw, ahw, ahw, stayin' alive

Ikke mer søvn dette semesteret.

Andersen Consulting
Drammensveien 165
Postboks 550 Skøyen
0214 Oslo
22 12 70 00
22 12 60 00 (faks)
<http://www.ac.com>

Andersen Consulting er verdens ledende konsulentorganisasjon med 65.000 ansatte, hvorav 1.000 i Norge. Andersen Consultings forretningsidé er å hjelpe sine klienter å skape sin fremtid. Vi arbeider med strategi, organisasjonsutvikling, endringsledelse og informasjonsteknologi hos markedets mest krevende kunder. Dette inkluderer også ansvar for forvaltning og drift av funksjoner og prosesser innenfor områder som økonomi og applikasjonsutvikling samt at vi tilbyr komplette økonomiske tjenester til våre kunder.

Andersen Consulting - Ditt neste skritt

Det er stor etterspørsel etter våre tjenester og vi er derfor interessert i deg som har evne til å kombinere teoretisk kunnskap med praktisk arbeid, struktur med kreativitet, intuisjon med fakta. Vi har mange unge og motiverte medarbeidere, og dette bidrar selvfølgelig til å skape et stimulerende arbeidsmiljø.

Vi stiller store krav til våre medarbeidere, men tilbyr til gjengjeld interessante arbeidsoppgaver og kontinuerlig kompetansebygging i et faglig høyt kvalifisert miljø. Alle konsulenter deltar i et planmessig program for videreutdanning i regi av Andersen Consultings globale organisasjon.

For nærmere opplysninger, vennligst kontakt:
E-mail: bjorn.einar.schulstock@ac.com

Vil du vite mer om Andersen Consulting,
besøk oss på vår internetadresse: www.ac.com

 Andersen
Consulting

Lei av Norge? Lei av slapsen, snøen, vinden og regnet?

Kloden som lesesal

Etterhvert som man jobber seg gjennom årene på Gløshaugen og opparbeider en viss forakt for Trondheimsværet, er det mange studenter som tenker på å ta deler av studiene sine i utlandet. readme gir deg her en kort innføring i hvordan du kommer igang. Kast deg ut i søken etter nye opplevelser, språk og internasjonal erfaring.

Første bud i søken etter mulig studieopphold i utlandet er å starte tidlig. Mange studiesteder har tidlige søknadsfrister. Det anbefales å starte opptil et år før, slik at man får alle detaljer på plass. En god ende å starte i er å skaffe informasjon fra de aktuelle studiestedene og sette deg inn i regler og krav. Dette gjelder spesielt der NTNU ikke har utvekslingsavtaler, en utvekslingsavtale gir deg adskillig mindre arbeid. Generelt anbefales det å ta 4. eller 5. året utenlands, men en kan også ta 3. året. Det blir da noe vanskeligere

og søknadene vurderes nøye, men det er altså mulig.

Økonomien

Vi her på haugen kan søke Utenlandsseksjonen om stipend og støtteordninger. Støtten varierer fra land til land og forutsetter et karaktersnitt bedre enn 2.5. Dette er støtteordninger utenom lånekassens ordninger og kan føre til kutt i stipendandelen fra lånekassen, alt etter størrelsen på støtte fra NTNU.

Lånekassen er den viktigste kilden til finansiell støtte for en

student i utlandet. Støtten varierer også her etter hvilket land en lever i. Lånet du får i lånekassen er det samme du ville fått ved å studere hjemme, dvs. 46-47000 kr i året. Du kan få et noe høyere stipend litt avhengig av hvor du studerer (fra ca. 20-40000) I tillegg kommer lån og stipender til å dekke reise. Skolepenger dekkes også helt eller delvis av lånekassen.

Som den oppvakte datastudent selv kan se, har Norge kanskje verdens beste støtteordninger for utenlandsstudier. Med litt ekstra jobbing i feriene er en godt på vei. Det beste ved alt er at en ikke kommer ut med noe særlig

«Før skolepenger kan en få ca.140 000 i året i lån og stipend! Da må en jo være dum hvis en ikke benytter seg av sjansen...»
- representant ved internasjonal seksjon.

større studielån enn om en hadde blitt hjemme. Pass imidlertid på pengeforbruket, det øker ofte i et annet land som følge av høyere aktivitetsnivå på reisefronten.

Hvor skal en starte?

Utenlandsseksjonen kan nok hjelpe deg med en del informasjon, men i siste instans avhenger det ofte av at en finner et godkjent opplegg som instituttet kan gå god for. I tilfellet for 4. årskurs burde ikke dette være så vanskelig, da instituttet har en meget liberal holdning og stort sett kun krever at fagvalgene skal gi studiet

en profil/hovedretning. Ca. 2/3 av fagene bør inngå i denne profilen, resten står en ganske fritt til. En kort søknad og beskrivelse av fagene, gjerne fra websider, er det som stort sett skal til. For 3. års studenter er de imidlertid langt mer restriktive, og en av hovedreglene er at fagvalgene skal erstatte alle de obligatoriske fagene ved NTNU. Oppsøk veilederen på instituttet for å høre hvilke muligheter du har og hvilke kontakter de faglig ansatte har i utlandet. Det anbefales ofte å velge en skole hvor ansvarlige for ditt fagfelt har kontakter fra før, slik at det blir lettere å gjennomføre oppfølgingen av dine studier. Internasjonal seksjon holder stadig på å videreutvikle websidene, og kommer etter hvert til å bli et meget kraftig verktøy for deg som skal ut. Blant annet har de en stor database med rapporter fra tidligere studenter, rankinglister over de beste læresteder innen ditt fagområde, linker til læresteder pluss mye mer. Sider om utenlandsstudier står også høyt på IDI sin gjøremålsliste og vil forhåpentligvis komme på nett om ikke så alt for lenge.

Roy Erik Iversen er en av mange som har valgt å skrive diplomene i utlandet. Ved hjelp av foreleseren, som kjente forfatteren av læreboka, fikk han jobb i hans firma, i Washington DC, USA

Hvorfor valgte du å skrive diplomene i utlandet?

- Jeg har alltid hatt lyst til å se litt av USA fra en synsvinkel annet enn den jeg får som turist. Jeg har lenge hatt planer om å ta meg jobb i USA etter Gløshaugen, og tenkte at dette var en god mulighet til å sonde terrenget først. Om jeg skulle mistrives er det mye lettere å reise tilbake til Norge etter en 6 måneders diplom enn i en situasjon der jeg er etablert med leilighet og fast jobb.

Hvordan fungerer det så langt?

- Firmaet jeg jobber hos har gitt

meg stor frihet i å velge oppgave. De har ikke diktert meg på noe vis, og jeg får jobbe slik jeg selv vil. Jeg har fått eget kontor og pc, og jeg kan spørre hvem som helst om hjelp dersom jeg trenger det. Jeg får også være med på andre prosjekter dersom jeg vil, noe som gir meg muligheter til å lære om annet enn det jeg skriver diplom om. Diplomen håper jeg blir ferdig snart... kanskje den gjør seg selv til slutt?

- Dersom jeg skal påpeke noe negativt så er det at som en enslig student i en bedrift er jeg plutselig helt alene i en verden av etablerte mennesker. Som student ved et universitet skjer det hele tiden sosiale ting rundt deg, og det er så og si umulig å ikke være med på noe - du får et fiks ferdig sosialt nettverk med på kjøpet. Som en "intern" i en bedrift må jeg hele tiden være veldig aktiv for å sosialisere, for folk rundt meg er jo etablerte, gifte osv. Løsningen min ble å melde meg inn i sportsgrupper (for min

del ble det tae kwon do) og lignende.

Vil du anbefale det til andre, og har du noen tips til de som tenker på noe liknende?

- Begynn gjerne tidlig (januar - februar er en god tid å starte dersom diplomene er i august/september) og gjør arbeidet gjennom en professor på skolen. Husk at professorer på skolen kjenner mange ute i den store verden! En fordel med å starte tidlig er at du får tid til å søke på diverse legater og ekstrastipend fra skolen. Jeg gikk glipp av en del penger slik.

- Finn ut hva det koster å bo der du har tenkt deg. Washington DC er for eksempel dyrt! Finn ut om firmaet/universitetet kan være behjelpelig med å skaffe bolig, osv.

- Jeg vil uten tvil anbefale det til andre studenter!

 Anders R. Sveen
Ola Høyby

Livet på Gløshaugen

av Sander Sivling ©readme 02.2000

PROF. ARNE HALAAS STJELER SMARTE STUDENTER TIL EGET FIRMA, SKRIVER UNDER DUSKEN. SELV PÅKLAGER HAN KOPLINGEN MELLOM OPPGAVEN OG FIRMAET

DET VISER SEG DOG AT FAGFELTET IKKE ER EN PIANOKONSERT, OG DERMED KAN IKKE OPPGAVEN MED SIKKERHET SIES Å VÆRE GUBBEN NOA. LOGIKK-PROF. JAN KOMOROWSKI FORKLARER:

HVIS FAGFELTET SEARCHING ER EN PIANOKONSERT, ER DENNE OPPGAVEN GUBBEN NOA. *

* UNDER DUSKEN 2-2000

(1) A	Assumption
(2) $(B \rightarrow (A \rightarrow C))$	Assumption
(3) $(A \rightarrow (B \rightarrow A))$	(L1)
(4) $(B \rightarrow A)$	(1), (3), MP
(5) $((B \rightarrow (A \rightarrow C)) \rightarrow ((B \rightarrow A) \rightarrow (B \rightarrow C)))$	(L2)
(6) $((B \rightarrow A) \rightarrow (B \rightarrow C))$	(2), (5), MP
(7) $(B \rightarrow C)$	(4), (6), MP

MEN HALAAS GIR SEG IKKE SÅ LETT...

ALT GÅR BRA TIL SLUTT. METAFORPOLITIET ARRESTERER HALAAS FOR BRUDD PÅ ANALOGI-PARAGRAFEN.

HVIS FAGFELTET ER EN BLØTKAKE, ER OPPGAVEN EN NONSTOP...EH...

...HVIS FAGFELTET ER EN LASTEBIL, ER OPPGAVEN CLUTCHEN...EH...NEI...

...HVIS OPPGAVEN ER ET KJØLESKAP, ER OPPGAVEN FISKEPINNEN...NEI...

...HVIS FAGFELTET ER NARKOTIKA, ER OPPGAVEN HASJ... NEI, NEI...

JEG PRØVER JO BARE Å LEDE DE STAKKARS STUDENTS AUENE INN PÅ DEN LANGE MIDDELVEIEN TIL DE GYLNE BEDRIFTSMARKER...

DET ER DET JEG SIER: MAN LÆRER INGENTING AV SKOLEN - ANNET ENN KUNNSKAP, DA

DATA-JON →

Smått nett

- De gjør en stor feil hvis de dømmer meg. Det gjør meg bare til en martyr.

DVD-helten Jon Johansen

- Jeg prøver å slåss mot kapitalkreftene.

Opprøreren Jon Johansen

Om en uke er det Valentinerdagen. Vanker det noen romantiske e-poster til eller fra deg?

-He, he... Nei, det vet jeg ikke.

Storsjarmøren Jon Johansen

Du har sagt at du ikke har tid til kjæreste?

-Jeg har for så vidt ikke tid til det. I hvert fall ikke nå. Det er noe jeg bortprioriterer.

Don Juan Johansen

- Man kan spørre seg om hvor mange av de forholdene man har som ung, som egentlig varer. Det der sparer jeg til etter at jeg er ferdig med utdannelsen.

Livsfilosofen Jon Johansen

- Jeg synes det på en måte er kjedelig å være ung, egentlig.

Voksne Jon Johansen (16, snart 17)

- Jeg har faktisk noen venner utenom datakretser.

Sosiale Jon Johansen

- Det var spennende, men litt flaut da de filmet på skolen.

Verdensvante Jon Johansen

- Jeg tror han blir et friskt pust i miljøet.

Wapfactory-gründer Erik Nielsen

- Hver dag står jeg opp og går på skolen, men jeg føler ikke at jeg får noe konkret ut av det – bortsett fra kunnskap.

Innsiktsfulle Jon Johansen

- De fleste norske ungdomsfestene er ikke annet enn fyll. Sånt går jeg ikke på.

Partyløva Jon Johansen

Alt du sier nå høres ganske nerdete ut...

-Åssen da, mener du?

Selvinnsikts-Jon Johansen

-Jeg har aldri hørt noen beskrive meg som en nerd. Men det er for så vidt muligens det jeg er.

Nerde-Jon Johansen

(Sitater er hentet fra VG og Dagbladet, februar 2000)